Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26870
Copyright: Admont, Benediktinerstift

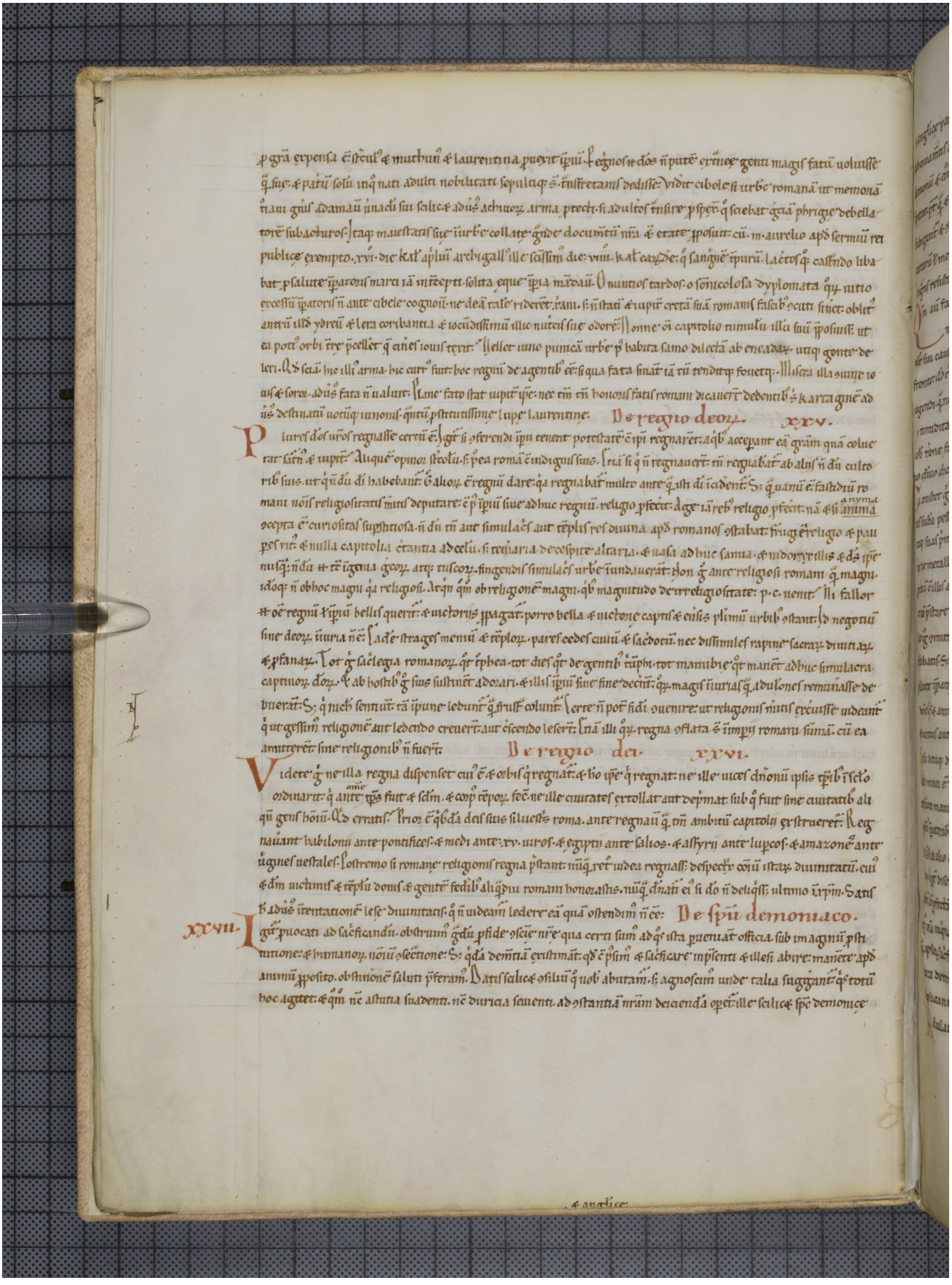

p grā ꝯpensa ē: sīcul' æ mutbun æ laurentina pueris ꝑpū. ſ egnos: æ dos ñ putē ervīnæ gentu magis fatū uoluisse q̄ suę. æ patū solū inq̄ nati adulti nobilitati sepulcq; s. ſ ustretanis dedisse. Vidit cibele si urbe romanā ut memorā ñam gius adamatū unacti sui salicæ adus achuoz arma ptecti. si adultos ſ insire p spē. q̄ sciebat grā phrigie debellatorē subactoros. ſ taq; maiestatis suę iurbe collate. gnde documtū nīa. æ erate ꝑposit: cū. m. aurelio apd sermū rei publicæ ꝯempto. xvi. die kal' apl' ū arelio gall' ille scissim' die. viii. kal' eaꝯde. q̄ sanguiē ꝑpurū. la ertos q̄ cassindo libabat. p salute ꝑatoris marcia in ꝯceptu. solita eque ꝑpia mādāū. O numos tardos. o sōnicolosa dyplomata q̄ uitio ꝯcessū ꝑatoris ñ ante cibele cognoū. ne deā tale riderēt. rani. s. ñ statū æ supiē cretā suā. romanis falsab' occulti sinet: oblit' antrū ulis ydreū æ lera coribantia æ iocūdissimū illuc nutrisse odorē. ſ onne ōi capitolio tumultu. illa suū ꝑposuisse: ut ea potī orbi tre ꝑcellēt q̄ anes iouis tenit. ſ eller uno pumcā urbe p habita samo dilectā ab encada. utiq; gente deleri. Ad scā. hę illę arma. hic curꝰ fuit. boc regnū de agentib' cē. si qua fata sināt. iā rū tendit q; fouetq;. Illa era illa suntę ro use soroz. adus fata ñ ualuit. ſ tame fato stat. supiē ipse. nec cū rū bonoꝝ fatis romani decauerīt. dedentib' s. karta gnē ad ꝰ destinatū uotūq; unionis. q̄ntū ꝑtractissimę. lupę. laurentinę.

De regno deoꝝ. xxv.

P iures d'os ursos regnasse certū ē. ſ gr si ꝓferendi ꝑpū tenent potestatē. ē ꝑpi regnarēt. aq; b' acceptant eā grām. quā coluerat latin' æ supiē. Aliquē opinoꝝ sceleru. s. pea romā ē indigul suus. ſ cia si q̄ ñ regnauerīt. tū regiabat. ab alis ñ dū cultoribus suis. ut q̄ ñ dū di habebant. Q aliquē ē regnū dare. q̄ regnabat. multo ante q̄ ulli di iacent. S. q̄ anū ē falsaduū romani. nōis religiositatis mīs deputare. ē p ꝑpū siue adhuc regnū. religio ꝓfecit. Age iā reb' religio ꝓfecit. nā æ si anyma ꝯcepta. ē curiositas superstitiosa. ñ dū tū aut simulacra aut ꝯplis res diuina apd romanos ostabat. frugi ē religio æ pauper rit. æ nulla capitolia. tanta adcelū. si templa. ara. de cespite altaria. æ uasa adhuc sancta. æ indorꝯ tellus æ dus ipse nusq; ñ dū. ut te ꝯtā. geoꝝ. atq; ruscoꝝ. fingendis simulacris urbe inundauerat. Non q̄ ante religiosi romani. q̄ magnū. adoq; ñ obhoc magni q̄ religiosi. Aeqn q̄m ob religionē magn. q̄b magnitudo de religiositate. p. c. uenit. Ili fallor ut oē regnū ꝑpū bellis quert. æ uictoriis ꝑpagat. porro bella æ uictorię capnis. æ cibis plimū urbib' ostant. ſ negotiū sine deoꝝ. iuuria ñ ē. Sacre strages memū. æ ꝯplorꝝ. parci cedes cruū. æ sacdotū. nec dissimules rapine sacrorꝝ. diuitiarꝝ. æ pfanarꝝ. Tot q̄ sacelegia romanoꝝ. q̄r ephea. tot dies q̄r de gentib' ꝯupīa. tot manubie q̄r manēt adhuc simulacra capitoliꝝ. doꝝ. & ab hostib' q̄ sua sustinēt adorari. æ illis ꝑpū sine fine decīt. q̄ magis iuriaſ q̄ adulones remuīasse deberēt. S. q̄ nich sentiūt. tā ꝑpune leduntur q̄ frustr colunt. Terre ñ pot fidi. q̄uenire. ut religionis mīs ercusse. uideant q̄ ut gessim religionē aut ledendo creuerīt. aut ẽscendo leserīt. Tnā illi q̄. regna oblata. ē ꝯmpīj romani sumā. cū ea amitterēt. sine religionib' ñ fuerīt.

De regno dei. xxvi.

V idere q̄ ne illa regna dispenset cui ē. æ obis q̄ regnāt. æ bio ipse q̄ regnat. ne ille uices dnoū ipsis ꝯtib' iscto ordinarit. q̄ ante ꝑs fuit. æ scīm. æ coop ꝯpoꝝ. fec ne ille curatores. ꝯrollat aut deprmat. sub q̄ fuit sine curatorib' alioq̄ genis hoīū. Ad erratis. Trioꝝ. ē q̄b dā deis suis siluestr roma. ante regnaū q̄. cū ambitū capitoliꝝ ꝯstrueret. Regnauant babilonii ante pontifices. æ medi ante. xv. uiros. æ egptij ante saios. æ assyrij ante lupcos. æ amazones ante uginel uestales. Postremo si romane religionis regna ꝑstant. nūq; ret' udea regnass. despect' eoū ritaꝝ. diuinitatū. cui æ dm uictimis. æ ꝯplū domus. æ gentē fedib' aliq̄diu romani honoraſs. nūq; d̄natū ei si do ñ deliss. ulnno iurpm. Saltē aduꝰ iterrogationē lese. diuinitatis. q̄ ñ uideam ledere. ea quā ostendim ñ ee.

De spū demoniaco.

xxvii. I gr̄ uocati ad sacrificandū. obstrum q̄dū ꝑsidet. osciē nr̄e. qua certi sum' ad q̄s usa ꝓueniāt officia. sub imagniū ꝑsonatione. æ humanoꝝ nōiū ꝓfectione. S. q̄dā demīa ẽ ultimāt. q̄b ē ꝑsim. æ sacrificare. inſentis. æ illesi abire. manere. apd animū ꝓposito. obstinatē salutē ꝑferam. Datis salicæ osiliū q̄ nob' abutam. ſ. agnoscim unde talia suggerant. q̄ totū hoc agitet. æ q̄m nē astuta suadenti. nē duricia sententi. ad ostantiā nr̄am deicendā opet ille. sedicæ spē demonice

æ anglice